

Liber . III.

vanaꝝ gloriā faciat aut aliquod com
modū corpore sed simpliciter ad glo
riam dei. ppter salutē aie sue ac etiā cū
cordis humilitate illa pficere studeat
Un aplus. **O**mnia in gloriā dei faci
te. **T**ercio homo totaliter in virtutibꝫ
pficiens habere debet discretionē vt nō
excedat mēsurā viriū suā minis agē
do nec etiā minus q̄vī facultas suppe
rit virtuosa opa exēcendo. **U**n aplus
rōnabile sit obsequium vestꝫ. **Q**uarto
habere debet pſeuerañia finalē vt nō
ppt̄ alī q̄ temptatiōn̄ aut tribulatiōn̄
vitā derelinquat virtuosam sed pstan
ter in opibꝫ bonis vſq; ī finē vite deo
coopāre pſeuera. **U**n ipē dñs dicit.
Qui pſeuera ueritvſq; in finē hic sal
vus erit. hec igif. iij. vīc̄ fortitudo. ī
tencio recta. discretio. ac finalis pſe
uerancia hoīem virtuosuꝫ ad statū pſ
fectuꝫ pducere solent et eterna gloria
cū omnibꝫ sanctis remunerari. **E**t sic
babemus de statu pſectorꝫ ac de virtuti
bus ad eosdeꝫ prīnentibꝫ vīc̄ cordis
puritate caritate ac contemplatione ex
positum atq; explanatū. **F**ilius

Dostq; instructus sum a te. **O**pā
ter de statibꝫ incipientiū pſiecti
tūm et pſectorꝫ nunc ergo finaliter de
morte. ad cuius debituꝫ pſoluendū nō
solum pſecti sed omnes hīc̄ obliga
ti noscuntur cupio edoceti.

Capitulū XIII Pater

Slire debes fili
q; triplex est moris. **E**st itaq;
moris aie quā ipsa incurrit p peccatuꝫ
mortale. **E**t est moris cū quis moritur
peccato et vivit deo. **T**ercia vō ē moris
vīc̄ separatio aie a corpe ad quaꝫ om
nes generaliter tenentur. sed paucos
delectat. **E**t defectus iste nō est ex vicio
mortis sed ex fragilitate humane cō
dictōis. qz homo diligens corporis vō

Dist. III. Ca. XIII

luptatē cursum bꝫ vite formidat finis
re. in qua plus est amaritudinis q̄vō
lupatīs. **D**e hac triplice mori eſic
dicit beatus ambroſi. **T**ria ſunt mori
ris genera. **U**na moris peccati eſt que
precio damnatiōis infertur. **D**e q̄ dī
līmina que peccauerit ipa morietur et
hec eſt mala. **S**eunda eſt q̄ quis pecca
to moritur et deo vuit et hec eſt bona
Tercia moris eſt media naz et bona in
ſtis videt et plerisq; metuēda paucos
q̄ delectat sed nō hoc mortis eſt viciū
sed noſtre infirmitatis. qui voluptate
corpis et delectatōe vite huius rapim
et cursum hunc pſumare trepidamus
in quo plus amaritudinis q̄ voluptratis
eſt. **Q**uid eſt em̄ hec vita que delectat
plena eruminarū et ſollicitudinū in q̄
innumere ſunt calumpnie et moleſtie
multe et lacrime iuſtite eopque affli
guntur moleſtīs. nā ī hac vita homo
in vmbra vivit nec expleri potest cupi
ditatibꝫ ſuis et si expleat diuīc̄ ſeu
tum quietis amittit. qz cogitare amitt
tere qd̄ audiātate mifera queſierat. hec
ambro. **D**e morte etiam corporis q̄ ſit
fructuſa iuſtis per quendā ſic dicitur
Mors mihil aliud eſt q̄ exitus de car
cere. finis exili. laboris pſumatio. ad
poſtum applicatō. peregrinatōis finis
oneris grauiffimi idest corporis depoſi
tio. de furioso equo idest carne deſcen
ſio. de domo ruinosa liberatio. omnī
egritudinū terminatio. oīm piculoꝫ
euafio. oīm maloꝫ pſumatio. omniꝫ
vinculorum diuiprio. debilis nature
dissolutio. redditus ad patriam. ingreſ
sus ad gloriam. hec ille. **U**nde confi
derandum prout dicit Beda. q̄ mor
tem cariſtimet omnis homo et mori
tē aie pauci formidant. et laborat ho
mines. ne moriantur. exterior homo
morit et non vt non moriatur homo et
terior ſemp picturus. **D**icit eccl̄ voc

Liber. III

beatus aug. **V**era mors est quā hōes
nō timent ⁊ hec est separatō aīe a deo. q̄
beatavita est animarū. **D**eber aīt qui
liber fidelis hanc duplicem mortem
ante oculos mentis frequēter habere.
q̄ multū valer talis meditatio ad resp
mēdaviciā ⁊ ad terrena desideria cō
rēnēda. **D**e hoc bea. gre. xiij. lib. moē
sic dī. **Q**ui p̄siderat qualis erit i mor
te sp̄ sit pauidus in opatōe atq̄ bene i
oculis sui p̄ditoris vñit nūl qd̄ transīt
appetit cunctis pñtis vite p̄sideris cō
tradicit ⁊ pene mortuū se p̄siderat. q̄
moritur se minime ignorat. **P**erfec
ta em̄ita est mortis ymitatio. quā dū
iusti solicite pagunt. culpas laqueos
enadunt. **D**e hoc etiā cassia. sic dicit.
Si id qd̄ futurus es sedula cogitatōe
cogitaueris pensaueris ruminatus fu
eris. credo raro aut nūq̄ peccabis hec
cassia. **A**d hanc vero fructuosaz medi
tatōz mortis horzaf beatus ber. ita di.
Filioli mei memorem nouissima nē
ne peccemus. **T**umip̄ lec recordatō fa
cit timoratū. timor expellit peccatum
negligenciā nō admittit. **N**ouissima
nostra sunt. mors. iudicij. gehenna et
gloria. **Q**uid horribili⁹ morte. **Q**uid
iudicio tertibili⁹. ⁊ gehenna nihil
potest intolerabili⁹ cogitari. **Q**uid
meruer si quis ad ista nō trepidat. nō
expauescat. nō timore p̄cutit. hec ber.
Mortis etiā memoria facit hōes p̄tē
nere oīa transitoria ⁊ sollicitū facit eē
in boni opis executōe. **G**n̄ beatus ille
romimus. **F**acile p̄temmit oīa qui sem
per se cogitat moritur. **B**ea. etiā gre.
de hoc sic dī. **G**alde se sollicitat in bo
no oīe. q̄ sp̄ cogitat de extremo fine.
Notandum etiā q̄ deus horam mortis
voluit nobis eē incognitaz vt sp̄sostie
esse suspecta. **G**n̄ beatus greg. sic ait
Ad hoc p̄ditoz noster laterewoluit finē
nōt̄ ut dum incerti sumus qn̄ moria

Dist. III. Ca. XIII

mur sp̄ pati ad mortez inueniri teles
mus. beatus aug. de hoc sic ait. **L**ater
vltimus dies vi ob sp̄s omnis dies.
Ideo nāq̄ dñs noster ip̄s exitus suu
nicuq̄ nost̄ voluit esse incertū vt mā
sos in vita nostra solliciti quoq̄ est
in nostra potestate quatenus ad diem
exitus nostri in bonis nos opib⁹ dño
nos vōcanti occurrere p̄paremus. ve
penduli expectatōis incerto sp̄ creda
mus eū esse vēntuq̄ quem ignoramus
qua horavel tpe ad nos vocados sic ip
severentur. hec augu. **T**um s̄
mors ista sit certa oīb⁹ ⁊ hora mortis
incerta tebervnusquisq̄ sic vivere. vt
illā intrepidus possit expectare. **G**nd
dicit seneca. **C**ertū q̄ morieris sed in
certū qn̄. vbi. quo. q̄ mors vbiq̄ te
expectat. ⁊ tu si sapiens fueris vbiq̄
eam expectabib⁹. hec seneca. **G**n̄ stultū
est in tali statu vivere in quo quis non
audet mori. **S**ed prochdolor sunt plu
res qui cū sanī sunt tps pñis invanit
tib⁹ ⁊ peccatis expendunt. **S**ivo egri
tudo aliqua mortē vicinā esse denunci
ans eos pulsauerit. cum magnoteside
rio sup̄viuere p̄cupiscūr̄ peccata sua
desleant ac p̄mitteant. qui tam tps vite
modo acceptū. p̄ nibilo reputant. **D**e
hoc bea. gregorius. Semper fratres ca
rissimi. extremū diem detemus expa
uescere. quē nunq̄ possumus preve
re. **E**cce ip̄m hunc diem in quo loqui
et tamen mala que fecimus fieri recus
amus. **N**on solum p̄missa non plan
gimus sed etiam que desleantur auge
mus. **A**t si aliqua corporis nos corri
piat si signa egritudinis vicinaz mor
tis denunciant inducias viuendi que
rimus. vt peccata nostra desleamus ⁊
eas cuz magno estu desiderij perimus
quas acceptas mō. p̄ nibilo habemus

Liber .III.

Dist. III. Ca. XIII

Nunc ergo carissimi. sollicitate cogite nos. ne nobis in vanum tempore peccavimus. tunc queramur ad bene agendum vere cuia cogimur ab corpore exire. quod igitur momentis suis hore fugient agite fratres ut in bona opere mercede teneantur. Qui igitur venture mortis temporis ignoramus. et post mortem operari non possumus. superest ut ante mortem tempore idola rapiamus. Hie enim mors ipsa cum venit vincit si prius queat spiritus timeat. Sed sunt nonnulli qui in peccatis mortaliibus iaceant non formidant. et tempore peccati differunt usque ad horam mortis quod valde periculorum est. quoniam enim tales possunt agere penitentiam. cum omnes potentie et virtutes anime in illa hora per mortis dolorum graviter sunt occupate. De hoc beatus Augustinus sic dicit. Plane non inuenieris mortis in tempore te aliquale penitentiam posse facere tunc enim omnes potestis animi et virtutes mortis sunt et beatitudine occupatae. destitute quoque sunt omnino da liberteate. hec Augustinus. Unde valde timet dominus est quod malavita hominis raro sortitur bonum finem in extremis. Quod affirmat beatus Iheronimus ita dicens. Qui dominus est et inuenies deum offendere non formidat. in morte non meretur divinam obtinere indulgentiam. Que dilectissimi filii est pietas. quam non solum quis accipit quod se vivere amplius non posse certat. quod si ex infirmitate qualueret peior quam prius fieret hoc teneo hoc verum prout hoc multiplici experientia didicit. quod enim bonus est finis cuius semper malavita fuit quod peccare non timuit sed munera divinitatibus semper vixit. Unde psalmi. Mors peccatorum pessima. hec Iheronimus. Sicut igitur malam vitam sequitur mors. Ita qui bene viventer non potest male mori. O festinandum est ergo nobis ad penitentiam agendam et ad bene vivendum. quoniamque in quo inueni-

tit suus nonissimus dies cum de hoc seculo migraverit talis in nouissimo die indicabitur. De hoc beatus Augustinus dicit sic. Homo videtur diu in vita vestra quod sed non times. Non est inquis sic sed timeo. Omnis miser mentiris plane. Si timesquare non caues. illud potius timet me quod si nobis non erit quid peccare tibi me quod si amaueris peccare in altera parte irrueris. quoniam posses non inuenire si non amasses peccare. igitur mori male times. vivere male non times. vix bene moritur. qui male vivit. Corrigere ergo male vivere. time malum mori. cum enim corrigere male vivere noli timere. Non potest male mori qui bene vixerit. hoc age ut bona vita habeas et quecumque occasio venerit. ut excus de corpore hoc exire ad requiem exire ad beatitudinem. que non habet timorem nec fines. Merces enim bone vite eterna vita est. igitur quisquis futurum indicet timet sententiam corrigere. Unde quotidianie ad penitentiem festinamus semper ante oculos nostros usque ultimus dies et cum diluculo surreximus dominum lucis non presumamus aduentum nihil enim sic reuocat a peccato quam frequens mortis meditatio. Unde ergo unusquisque de die nonissimo formidare debet. quale enim vivus nonque inueniret suus nonissimus dies cum de seculo hoc egrediri. taliter in nouissimo die indicatur verum bonus opus habet non timore pene sed amore iusticie ipsa enim vera et summa libertas est. Et quidem signum perfectus est caritatis alios puectus in inuicio timoris signum perfectus nullus timor. Et summata enim caritas foras mittit timorem. hec Augustinus. Hugo de sancto victo. exponens illud Beati mori qui in domino moriuntur. de hoc sic ait. In domino moriuntur qui in carnne quidem morientes in domino tam-

Liber. III

Dist. III. Ca. XIII

viventes inueniuntur. Quid est in dñō vivere nisi in fide spe & caritate. Per ista em̄ vivit in illa vita qua vivitur in dñō. Est quedā vita qua corpus vivit ex aīa. & est quēdā vita qua aīa vivit ex deo. nūc quidē fide spe & dilectionē. Hoc tamen dō p̄ fide & spē p̄ eplātōne remanente & dilectionē. Nō ei nocere potest aīe si corpus vitā suā pdit qn̄ ip̄a vitā suā in fide spe & caritate p̄sistens nō amittit. Sed dīt quisquis securus potest esse post hanc vitā in incertū p̄gens. hoc aut̄ solū incertū esse non dīt qz bonā vitā mala mors sequi nō potest. Qui ergo vult bene mori bene vivat. h̄ec hugo. Cū igis̄ vita bona & virtuosa nō possū recipere finē malū. necesse est ut hō studeat virtuose & sancte vivere ut cū fiducia & hylaritate possit extremū diē expectare. qz nemo mortē gaudenter suscipit. nisi qui se ad illā dum adhuc viueret p̄vite meritū diligenter p̄parauit. De hoc be. ber. sic dīt. Intelige q̄ venientē mortē nullus letus est hylaris suscipit nisi qui se ad ipsam dū viueret bonis operib⁹ p̄parauit. bona em̄ est mors iusti ppter requie. melior ppter nouitatem. optia ppter securitatem. Contra mors peccatorum pessima. Vala in amissione mudi. p̄yoz in carnis & aīe sepatiōne. pessima in vermis & ignis p̄tritōe. & qd̄ oīm pessimum est in divina p̄templatōis ammissione. h̄ec ber. Etiam de hoc p̄quendā dīt. Sic inq̄ vita iugiter disponat ut mortis tibi nō amara sed adoptabilis videat. Enī s̄z dictū bea. gre. Qui de sua spē & opaciōne securus est dñō pulsanti p̄festī ap̄it. qz letus iudicē sustinet. & cū rps. p̄ pinquem mortis aduenerit. de gloria retributōis hylarescit h̄ec gre. Nā qui & sancte vivent mors illū n̄ terribit. Enī dicit yfidoz. Nec mors te terribit si bene & pie vivieris. nō solum aut talis

mortem nō formidabit sed etiā vixiat exoptabit. Enī beatus ber. O vita secura in pura p̄scia ubi absq̄ formidine mors expectatur ymimo exoptabit cū dīcedine suscipit & excipit cū dñō tōe. h̄ec ber. Enī pfectiviri qui vitā p̄sentē pacienter sustinent. moriē vero in desiderio h̄nt. Enī beatus gre. Defectorum est vitā h̄nt in pacientia & mortem in desiderio. Sed peccatrices almine p̄cognoscentes causam sue dam natōis ppter peccata prius attraca te corpe exire trepidant ac primescant. Enī dīt bea. Jero. in extremo mortis articulo prenoscit aīa causam damnacionis sue. quā p̄uidēs a carne exire somidat. Nec mis̄ qz dīt byamo. Nulla maior acerbitas cuiuscumq; amaritudis & doloris mors ip̄a hōis in peccato tam miserabilitē morientis. Etiam de hoc egisippus sic dicit. Nulla ratio apprehendere nulla quoq; lingua exprimere poterit. quātus horror & miseria peccatoribus vobis hanc vitā iminebit. Nā s̄m beatū ber. Malum triplex super peccatores manet. manet em̄ super eos horror inexti. dolor in trāstū. pudor in cōspectu glorie magni dei. h̄ec ber. Ex dictis igis̄ colligere possumus q̄ illi mortē timēt qui in peccatis iacebunt & nullum bonum in futuro spernūt p̄sentibusq; radicibus intinerent. Illi vero qui mundū & seculi vanitates ac volupates p̄ cristo contemnunt nec timent mortem nec p̄nīcia diligunt. sed potius futura desiderant. Nec mis̄ qz s̄m criso. supermatix. Null dolosus morte ē p̄ioz. Sed econtrario mil dulci⁹ morte obitūq; iustor. mors nāq; a malis minimū formidab⁹. a iustis autem vita expectatur. h̄ec criso somus. Unde perfectiviri non solum non timent mortem sed desiderantur dissolvi & esse cū cristo. ex qd̄ vici bea. Jero. sic dīt. Tibi

mibi iam foret dulcius q̄ mori in corpore. ut in suo sic anima mea saliat creator eiusq̄ solum solacio & dulcore. atq̄ iocundus eius beatissima visione. hec ille. Nec immixto sancti gaudent de mortis aduentu & mali perturbant. q̄rū dicitur beatus gregorius. bonus existens de corpore occurrit odor celestis patrie. malis vero fetor gabenne eternae. Unde beatus est qui in hoc seculo sicutivit ut post cursum huius vite cujus fiducia & gaudenter coraz deo summo possit assistere. ac in eius visione eternaliter delectari ac gaudere. De hoc effem sic dicitur. Beatus qui mente habuerit diez exitus sui ante oculos. & fessi nauerit in illa patut esse & sine aliquo timore peccati vel prauè p̄scie inuenici. Beatus qui inuenierit fiduciaz in hora exitus sui q̄n anima separatur a corpore. Cum magnis letib⁹ ac dolorib⁹ separatur. veniunt enim angeli assumere eā & se habunt eam a corpore & producent eāz ante tribunal immortalis & metuēdī in iudicis. ac illa p̄memorans opa sua misericorditer p̄temiscit. Grandis timor est frēs in illa hora mortis & separatiōis anime a corpore. Assistent enim tunc ipsi anime opera eius que die noctuq̄ bona vel mala egisset. ac illa audiens actus suos egredi p̄mescit. q̄r̄ peccatrices anime cū metu magno & timore horre do separant a corporib⁹. & trementes rugunt ad eternum iudicium. Ea ergo hora cum aīa diuidit a corporevidens universa opa sua dicit eis. donate mihi minus hore spaciū donec egrediar. Et respondentes oēs actus eius dicēt ei. tu nos egisti. tua opa sumus. tecū semper ibimus. tecumq̄ p̄gemus ad indicē. Sancta vero anima a corpore nō timeret exire. nec metuit. sed magis gaudens cum fiducia pergit ad deū electa officijs angeloz. hec estremus abbas. P

Ubi notandum q̄ quilibet deo utus ac p̄nosus q̄diu in hac peregrinatione p̄stiratus est desiderare debet introituz celestis patrie. q̄r̄ hec vita tota tribulatio & temptatio est. Unde beatus augustinus in glo. super ps. sic ait. Vita ista tribulatio est. & si tibi tribulatio non est aue paruz patriam diligis. aut sine dubio tribularis. Qui enim non tribulat nō se esse sciat de eo qđ desiderat. unde tibi bividus vita ista tribulatio nō esse qđ non amas. Ama alteram vitam. tibi debitisq̄ ista tribulatio est quacunq; p̄ speritate fulgeat. quibuslibet delicijs abundet circuſloreat. qm̄ nondum est illud gaudiū fine vlla temptatōne certissimum. qđ nobis in fine seruat deus. sine dubio tribulatio est. hec augustinus. Nō enim in ista misera vita in qua peregrinamus potest esse felicitas vel gaudiū rei. Qđ testaf̄ Maximus ita dicens. Nemo se credat aliquaz felicitatē aut aliquod rei gaudium in hoc sclo possidere. beatitudo hic prepari potest possideri non p̄t. Q Duo sibi tempora ordine suo succedunt. tempus. s. flendi. & tempus ridendi. nemo se circuſueniat. non est in mundo hoc tempus rideendi. Scimus aut̄ q̄ omnis homo gaudeat desiderat. sed non omnes ibi quunc gaudium ubi oportet inquiri. Verū in hoc mundo gaudium non sicut. nec est. nec esse poterit. hec maximus. R Unde sancti viri ut liberior pernemire possint ad celestem patriam in hac peregrinatione in labore & gemitu fuerint & ad illam p̄spiciendam suspirauerint. De hoc beatus augustinus in quadā oīe. sic ait. Non desiderat patriam peregrinatione sine lacrima. sed desideras qđ non habes funde lacrimas. Quis iustus nō habuit istas lacrimas. qui non habuit peregrinum se esse non doluit. Qua fronte ad patriam venit qui nō absens.

Liber .III.

Dist. III. Ca. XIII.

suspiravit. hec augu. Et inde est qd de
beatus berñ. Desideremus qd possumus
desiderio celestē patriā. cū magis
no rubore nāqz & p̄fusione ad illam p̄
ueniet quisquis cā velxemēter modo nō
desiderat. Quicqz ingi orōmī assidua
meditatiōe necnō & solicita pueratū
one in illa versat̄ securus hinc egredit̄
& cū magna exultatione in ea suscipie
tur. hec berñ. Ad tale etiā desideriū vi
telicer pueniendi ad regnum celorum
vnāquamqz denotaz aīam Anselmus
horat̄ ita dicens. O aīa tantus d̄r eē
amor tuus in hac mortalivita & tēfide
tū pueniēdi ad illud ad qd facra es &
dolor qz ibi nōdū es & timor ne forte
non puenias vt nullam leticiā sentire
valeas misi de his queribi auxilium &
spem p̄ferunt p̄veniendi. hec ansel.
S Et ut aīa liberius possit celestia
desiderare & dñr ad eternam felicitatē
peruenire. necesse est cū adhuc in car
ne retinef̄ vt affectionib⁹ inordinatis
reluctef̄ ac etiam ab illis mūdef̄. vt si
ne obstaculo seu impedimento puenire
valeat ad r̄pm. De hoc in libro de spū
& aīa sic d̄r. S' l' anima a corpore corpali
um affectionū hic non mutat̄. corpore
exuta corporalib⁹ tenet̄ passionib⁹. Hoc
deat ergo in hac vita ab hmōi petulan
tia mnndari. q̄tenusqz hinc exierit mi
hil corruptū secum trahat & a corpali
passione imunis existat. hec in libro de
spū & aīa. Oportet ergo vt aīa non so
lum a p̄sens abstineat verū etiam ab
omnib⁹ p̄cupiscentib⁹ se excutiat p̄t
declarat br̄s berñ. latius sup cañ. sup
primo vbo En ipse stat post pietē. sic
dicens. Prope est dñs sanctis & ele
cis etiam cū longe esse videaf̄ & nō e
qualiter omnibus. s̄ alīs plus. alīs
minus p̄ meritorum diuertitate. nam
& si p̄pe est dominus omnib⁹ inuocan
tib⁹ eum in p̄petuitate nō tñ omnib⁹ for

sanct dicere possint qz ipse est post pie
tem. Sponsevero qz p̄pe ē que vno tm̄
pariete diuidif̄. Propterea namqz cū
pit dissolui & rupto medio piete eē cū
illo. quem post parietem esse confidit
Ego aut qui peccator sum dissolui nō
cupio sed formido sciens qz mors p̄c
cator̄ pessima. Qūo nō pessima mors
vbi non subuenit vita. formido exire
& ipse p̄remisco portus ingressum. dū
non p̄fido p̄pe existere qui excipiat exe
untē. Quid em̄ securius exeo si non
dñs custodiat exitū meū. heu ero ludu
neqz qui saluū faciat. Nil taleverendū
anime pauli cui ab aspectu & amplexu
dilecti vnu tñmodo p̄ies obſtinebat in
membris suis. Ipsa est oīs carnis p̄cu
piscētia qua carere omnino nō potuit.
donec in corpe fuit hoc sane interictio
pariete vno non longe p̄egrinabat a
dño. Unde & oprando clamat. Quis
me liberabit de corpore mortis huius.
sciens se mortis p̄pendio p̄tinuo p̄nē
tutum. Hac ergo paulus se fatebatur
vna lege teneri p̄cupia. s. quā carni sue
immobiliter infitā tolerabat iniuitus.
De cetero nihil mibi p̄scius sum inq̄t.
Cerū quis similis paulo qui non vide
licer huic interdū p̄sentiat p̄cupiscent
tie ad obediendum peccato. Non erit
p̄inde quis is qui peccato p̄senserit &
alterum sibi oposuisse pietem ipsum
vtiqz illicitū p̄sensum nec potest glori
ari qui hmōi est. qz stet sibi post parie
tem sponsus. quando iam parietes in
terfint nō parties multo minus si p̄sen
sus puenierit ad effectum tūc certius
iam p̄ies sponsi impeditat accessum at
etius videlicet ipse peccati. qz si p̄cū
in vsum p̄suetudo forte aurobus etiā
in p̄emptum pduxerit. Nōne ita erie
ris miles antea rugientib⁹ p̄paratis

E Liber .III.

ad escā poteris tenuorari q̄ puenire ad sponsum. non vno siquidē iam sed tan ta a te parietū numero sitate interclusum. **P**rimus siquidē ḡcupia. secundus ḡsensus. tertius actus. quartus consuetudo. quintus prempitus. **C**ura iſig priori ḡcupie totis resistere visceribō ut non cades in pſensum. et oīs deinceps malignitatis fabrīca evanescit. **N**ec est oīnō qđ sponsum a p̄propinq̄ re verat tibi p̄ter solū parietē corporis. q̄tenuis gloriari poteris et dicere de illo. En ipse stat post pietē. hec ter. **L**Notandū est etiā ut ait bea. aug. q̄ nō sumus in hac vita sine pctō aut ḡcupiſcentijs q̄uis etiam ſci. sed exhibimus hinc fine pctō. q̄vnuſquisq̄ cū de cor p̄ore exierit dimittunt ei qui talia habebat ut dimitterent debita. q̄z quorū dianis precib⁹ dimittunt et exit mūdatus. hec aug. Et ut beatus gre. dī ſu per cañ. Cum aīa ſcā a peccatis quorū dianis ac minutijs ſe p̄pñam mūdar. dū quotidie petā minuta cū lacrimis abluit. et a maiorib⁹ ſe obſeruat q̄uis freqñt peccet per aſſiduā tñ p̄maz mūdiciā ſuam aſſidue ſeruat. q̄uis enim mox vt peccata iuſticia declinet. dū tñ ſp credit in eū qui iuſtificat impiu⁹ et aſſidue ſub eius fide pctā ſua deflet. p aſſiduas ablutōes iuſticiā ſuā retinet. hec greg. **Q** Quisquis etiā in iuſticia pſtiterit. et precepta dñi ſeruare non obmiferit. antiquu⁹ hōſte in hora ſui exitus nō timebit. Qđ affirmat beatus greg. vj. mora. ſic dicens. Quis quis ad vite precepta dirigit. priuſq̄ eterna premia p̄cipiat. hic iam imitia ſecure un ppterū felicitatis deguſtat. vt antiquu⁹ iam non metuit ut interne miente mortis articulo violento ſe in impetus non p̄horreſcat. Iſtis namq̄ initū est retributio nis ipſa pleriq̄ in obitu ſecuritas mentis. Un recte in li

Dist .III. Ca. XIII.

bro Job dī. Et bestiam terre nō formi dabis. Callidus quippe aduersarius bestia terre dī. q̄z ad rapiēdas mortis tempe peccatorū animas violentia cru delicitatiſ effrenat. Quos em̄ viuentes blandiens decipit moriētes ſeniuſ rapit. Que p̄tra de electorū ecclēſia per p̄plexam pollicet dñs dicens. Q̄ala be ſia non offendet per eā. Illi igif terre bestiā morientes timent. qui p̄dixoris ſui potentiā viuentes non timent. Sa cti etemini viri qui diuine ſe formidiū medullitus ſubdunt. omne de aduerſarij aduentu pondus timoris abiſciūt q̄vi viuentes perfecte electi timent iudi cem. ne morientes metuant accusato rem. Bene ergo dī. Et bestiā terre non formidabis. Ac fi aperte dicereſ. quia blandiente hōſte non vinceris. hunc ſeniente poſtmodu⁹ non timebis. hec greg. **X** Impioz vero aniſ in hora ſue egressio nis de cor p̄ce magnus terror inuadit. et amarissime angustie et paniores illas circumſtant ppter̄ tremor ſum pſcīc. De quo⁹ misera bili anxi etate petrus da. ſic autē Hensandū quip pe eſt cū iam peccati x aīa vinculis incipit carniſ ſabsoluti. q̄z amaro terrore pcuriſ. quantiſ mori daciſ pſciētie ſi muliſ laceraſ. recolit vetera que p̄mis fit. videt mandata que ſolito cōplere prempfit. dolet indulta pñiſ ſe ſe in amiter pcepisse. plorat immobile di ſtricte vltioniſ articulū inenitabiliter immiñere. manere ſatagit et exire p̄pel litur. recuperare vult perdita et nō audiatur. Post terga respiciens totius trāſ actevite cursum velut vñū breuiffimū depurat itineris paſſum ante ſe oculos dirigit. et infinitē perlenitatis ſpacia depreflendit. plorat itaq̄ q̄z intra ram breue ſpacium acquirere potuit omniē ſeculop̄ leticiam. Deflet etiam ſetam ppter breuiſ illecebriſ voluptatē ineſ bb.ij.

narrabilem perpetue sanitatis amissę dulcedineē Erubescit qz ppter illā substantiā que verimib⁹ erat obnoxia. illā neglexit que choris erat angelicis inferenda. Ideo radios mentis attollit ⁊ cū diuiciap⁹ immortaliuz gloriā ptem plaf eam ppter vte hmoi in opia pdi⁹ disse pfundif. Cūq⁹ sub se reflectit oculos ad huius mudi quallem terrāq⁹ caliginez sup se miraſ eterni luminis claritatē. Liquido deprehendit qz nos erat ⁊ tenebre qd̄ amauit. Q si rediui uum pme tps mereri posset qd̄ dure cōversatōis iter arripet. Q̄ta ⁊ qualia pmitteret quantis se deuotionū vinculis innodaret. Interea dū oculiprabes scūt dū pectus palpitar. rauusz guttor anhelat. tentes paularim ingreſcunt. palpescut ora. membra cūcta rigescut alsangescut. Dū hec itaq⁹ ⁊ hmoi tāq⁹ vicini morti pcedentia famulantur officia. assunt oia gesta simul ⁊ verba. nec ipse etiam cogitationes desunt ⁊ cūtra hec amaz aduersus auctorē te stimoniū reddūt. Coaceruan⁹ oia aī respuentis oculos que respicere refusgit ⁊ eo modo coactus ⁊ inuitus atten dit. Adeſt pterea huic horrenda temponū turba illuc virtus angelica. In illo qui medius est liquido rephendit cui parti iure possessio vendiceſ. naz ſi pie tatis in eo evidenſ insignia inuitatōis angelice blādiq⁹ delinīt atq⁹ armomi ce melodie dulcedine. vt exeat puocante. qd̄ ſi eū ſimile parti meritop⁹ nigredo ⁊ feditatis ſqualor adiudicet. intollerabili mox terrore pcutif. repentini impetus violentia ptribaf pcipitāter inuadif. ac de misere carnis ergasculo violēter euelliſ. vt ad eterna ſupplicia iam cū amaritudine ptribaf. Jam dō post egressionem de corpore quis explicare valeat quoſ armature ſpūum iniquoz aies inſidq⁹ lateat. quoſ fre

mentes cunei feralib⁹ telis instructi iter obſident. ⁊ ne transire libere poſſit aīavelut militari more pſtigate legiones oppugnanc. Hec ⁊ hmoi freqñter in corde vereſare quid eſt aliud qd̄ lenocinantia vte huius blandimēta reſpueſe. mūdo repudium dare illicitos carniſ motus elidere. ſolūq⁹ perfectionis adipiscende. pofituz indeclinabilitet custodiſ. hec petrus dami. A Horandū etiā qd̄ diabolus grauiffime reſp. prat fideles cū iā mori appropinquant. Lefſatur hoc anastasius qui ſic dī. Demon ſiquidem fortissimiſ aggressionibus ſuſ temptat. dum ipſe homo moris ſue forib⁹ appropinquat ⁊ maxime in duob⁹ viž in fide ⁊ in ſpe. In fidetē prat qd̄ valde conat quoſ poſſit hoſiem ſunc a via veritatis ⁊ a fide catholica euertere. ⁊ in erroreſ infidelitatis inducere. ⁊ ſic pſequenter in pditionem ptraſtere. Inde optima cōſuetudo in ordine cisterciē. inolemit. nam cū aliquis fratrū in extremis laborat pcutitur tabula lignea. ⁊ occurrib⁹ ſerib⁹ expreſſa voce dī ac pclamaſ. Credo in unum deuotil ille frater qui in articulo mortis eſt pſtitutus audiē ſuſ ſymboli ad ſeipſum redēat ⁊ ſi forſitā temptat puitum incredulitatis poſſit poſito errore infidelitatis in fide catolica ſolidef. Unde necesse eſt ut homo cū adhuc in corpe ſubfittit ⁊ ūt coluſiſ ſolent freqñtius mediteſ. ⁊ ſic viuat ut illa cū venerint non timeat ſi cū dei adiutorio vincat. De hoc damas. ſic dī. Emptabit nos hoſis antiquus mira obliquitate veritatis ⁊ fidei in extremitate ppter qd̄ animus quidē noſter in meditatione eoz que in morte futura ſunt terribilium iugiter eſt exercendum. ⁊ preſcientia futuroꝝ euentuum imbuendus. hec damas. B Secū

V Liber .III.

Dist. III. Ca. XIII.

do malignus spūs temptat hominem in illavltima hora i sp̄e. qz laqueos despirationis in cor hominū tunc ep̄is immitere solet. per quos decipiat et in despatōem inducat. ac postmodū in eternam damnationē p̄trahat. **C**ontra hoc etiā periculū teberonusquisq; p̄vite sanctimonīa ac bonam p̄uersatōem se munirent adueniente tēpirationis ture bine pdurare valeat. **U**nī beatus greg. Objet tibi spūs malignus mortis in tpe infimā despirationis prestigia et errorisq; nullatenus effugies nisi duz viuis te p̄sumias et p̄fimes. **H**ec greg. **D**ebet ergo quilibet fidelis adhuc dūviuit corpore timorē dñi p̄e oculis cordis habere et virtus vīnere. vt in illavltima necessitate fiduciam in deo et p̄solatōem mereaf ab ipso percipere. **U**nde d̄r eccī. i. **T**imeti deū bene erit in extremis et in die defunctionis sue benediceſ. **U**bi etiam norandūt dī beatus greg. xxiiij. mōra. **D**ū viuimus de bēnus bona nostra a memoria repelle re ne extollant. et appropinq; exitu plerūq; ea humiliiter ad memoriazre vocemus v̄viciꝝ fiduciā p̄beant et de speratū timorē premant. **H**ec greg. In de etiā est q; idem beatus greg. xxiij mōra. sic d̄r. Nonnunq; aīa etiā iusta solutioni carnis appropinq; nō terrore vindicte turbas permittente. s. deo. **E**t si quid tranquillū in hac vita sapientiū mortis articulo interueniente p̄cūt. sed iustiꝝ aīe a levito quibꝝ cōtagijs ipso se p̄ mortis paurore purgātur. et eterneretributionis gaudia iāz ab ipsa carnis solutōe percipiūt. **H**ec rūmō vero contemplatione quadā reti butōis interne etiā p̄iūsq; carne ex polienſ hilarescent et dū vetustatis debitū solunt noni iā muneris p̄fumis tūc. **H**ec greg. **C**ū itaq; vnuſq; maxime in illa hora extrema indigeat

p̄solatōe diuina vbi tot picula occur runt. necē est vt hō dū adhuc sanus ē talem dñm et amicū sibi q̄rat et eligat. qui eum a tot malis liberet et defendat. **I**ste vero dñs et amicus est dñs nē quē sibi q̄libet in amicū et p̄rēm eligere d̄z et eidē fortiter adh̄rere per fidē. p̄ di lectōem. p̄ vite sanctimonīa et purita tē vt in illā tremenda mortis hora me reaf ab ipso te insidīs demonū libera ri et ad eterna gaudia p̄duci. **D**e hoc be atus aug. sic d̄r. **E**lige inq; illū amicū p̄e oīmbo amicis tuis xp̄m viciꝝ. qui cū aīa subtracta fuerit tibi solus fidē seruabis in sepulture tue hora. **C**ū ami ci tui recedēt a te. ille te nō derelinqt. sed mebis te a rugientib; p̄patis ad escā et p̄ducat te ad ignotā regionē at q; p̄ducet te ad plateas celestis ih̄līm et ibi collocabit te cū angelis ante faciem maiestatis sue vbi est cumulus felicitatis supeminens gla. supabundās leticia et oīa bona. **H**ec aug.

Filius.

Aupio etiā scire cū aīe soluunt a corporib; ad que loca ferant vel vbi locent aut subsistant.

Ca. XIII. Pater **P**

Dē hoc scire de bes q; excepto lymbo puerorū sine baptismo sacramento decedentiū in quo est pena damnī et nō sensus tria sunt potissima loca. ad que aīe statū post absolutionem a corporib; ferunt videlicet infernus purgatorium et regnum celorū. In quibꝝ locis aīe scđm meritum vel demeritū recipiunt. **H**ec vero loca qualia sint nō possunt nobis esse nota. sunt tamen substantijs spūa libi. i. animabus congrua et conuenientia. **D**e hoc thomas de aquino sic dicit. **Q**uamuis animabus post mortem non assignēt aliqua corpora quoz sine bb. iiij.